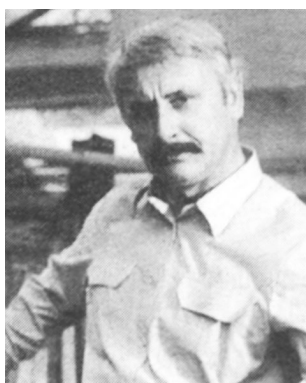

В. П. Бадяк

Мартинюк Святослав Леонтійович

МАРТИНЮК Святослав Леонтійович (17. 01. 1944, с. Підгірці Рівнен. р-ну Рівнен. обл.) – художник декоративно-ужиткового мистецтва, педагог. Заслужений діяч мистецтв України (2014). Золота медаль НАМУ (2011). Член НСХУ (1989). Закін. Львів. інститут прикладного та декоративного мистецтва (1972; викл. Б. Галицький, В. Овсійчук, Р. Сельський). Від 1966 – оформлювач Рівнен. худож.-вироб. майстерень; 1974–79 – асистент кафедри рисунку і живопису архіт. факультету Львів. політех. інституту; від 1979 (з перервами) – у Львів. АМ: від 2000 – професор кафедри худож. скла, 2001–06 – декан факультету дизайну, від 2015 – завідувач кафедри худож. дерева; 1984–89 – художник за угодами; у Косів. інституті прикладного та декоративного мистецтва (Івано-Фр. обл.): 2006–15 – директор, 2007–14 – завідувач кафедри дизайну. Основні галузі – художнє скло, дизайн інтер'єрів, станк. живопис. Учасник обл., всеукр., зарубіж. мистецьких виставок від 1973. Персон. – у Львові (1997), Косові (2009, 2014). Для творчості М. характерне застосування широкого діапазону прийомів формотворення та декорування гутного скла, орган. зв'язок форми і декору, ясність та вираженість композиції. Живописні пейзажі, натюрморти, портрети, жанр. композиції позначені прагненням передати враження від природи, простотою і невибагливістю мотивів. Створив бл. 500 зразків гутного скла, декор. композицій в інтер'єрах (зокрема для Хмельн. укр. муз.-драм. театру, Палацу реєстрації новонароджених у Харкові, Будинків культури у Сваляві Закарп. обл. і Драбові Чекас. обл.; усі – 1990-і рр.). Вивчає історію гутництва Галичини у контексті заг.-європ. історії скла. Куратор виставок давнього скла Галичини в рамках міжнар. симпозіумів гутного скла (1993, 1996, 1999, 2002, 2005). Організатор польових дослідж. гутищ 16–19 ст. (1994–99). Автор експозиції істор. скла у Музеї скла (Львів). Уклав навч. посібник «Матеріали і техніки тривкого малювання на

склі» (Л., 2001), «Короткий словник склярства (англо-німецько-французько-український)» (Л., 2007; обидва – співавт.). Автор ст. «Скляна гута кінця XVI – початку XVII ст. в околицях лісових угідь Унівської Свято-Успенської лаври» // «Археологічні дослідження Львівського університету» (2002, вип. 5), «Давнє скло в Україні з античних часів до XIX ст.» // «Скло України» (К., 2007), публікацій з питань методики худож. освіти. Деякі роботи зберігаються у Музеї скла, НМУНДМ (Київ). Серед учнів – М. Габрель, А. Коприва.

Основні твори

живопис – «Метаморфози» (1991), «Кругова оборона» (1992), «Косів», «Сніг у Косові» (обидва – 2009), «У сутінках», «Багряний верх», «Осінній мотив. Рибниця», «Хата Д. Шкрібляка» (усі – 2010), «Під міською горою», «Коляда» (обидва – 2011), «Блакитний вечір» (2012).

Рекомендована література

1. Молинь В. Святослав Мартинюк – дослідник, художник, керівник // Альянс наук: Зб. наук. праць 9-ї міжнар. наук. конф., 27–28 березня 2014. Т. 2. Актуал. пит. сьогодення. Дн., 2014;
2. Її ж. Виставка живопису Святослава Мартинюка // Гуцул. край. 2014, 31 січ.

Бібліографічний опис:

Мартинюк Святослав Леонтійович / В. П. Бадяк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-63930>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).